

Mijn grens.
Jouw grens.

En de onmetelijke ruimte daartussen

Help, ik voel mijn grens

Mijn ervaring van deze week

die jongen gaat elke keer over mijn grens
ik moet me beter beschermen tegen hem
dat is typisch voor die doelgroep
we hebben nood aan duidelijke afspraken en regels
ik moet consequenter handelen

De agogische relatie

De relatie tussen de hulpverlener – cliënt/ vrijwilliger – gast/ begeleider – bewoner/ de therapeut – cliënt

Is primordiaal

Een relatie tussen ik en jij

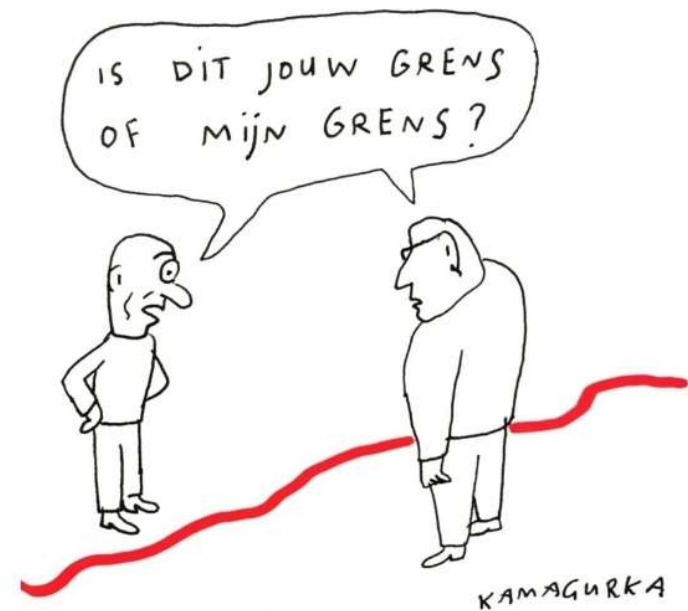
Hoe intens onze pogingen ook zijn om deze relatie te professionaliseren, medicaliseren, thematiseren, juridiseren, te beperken, te begrenzen, te definiëren

1. Mijn grens

- **Voel je eigen grens.** Ze is niet het einde van een relatie, ze is geen afstand. Maar ze maakt relatie mogelijk
Je doet niet aan hulpverlening. Je bent de hulpverlening
- **spreek ze uit** zonder de verbinding te verliezen: ik zeg “neen” maar verdwijn niet. Mijn grens is geen muur, maar een deur. Ze bakent het speelveld af
- Ze is heel persoonlijk en contextueel. Jouw grens is anders dan die van je collega
- Ze is niet in afspraken, regels, protocollen vast te leggen. Elke poging om het goede/ethiek in regels vast te zetten, is gedoemd om te mislukken (Levinas)
- Mag ik over mijn grens gaan? Ja natuurlijk: hier begint de kleine goedheid

Erken je eigen kwetsbaarheid

- Welke behoefte heb je als hulpverlener? Wat zegt het over jou dat de ander je zo raakt? Je zit mee in het bad van het zijnstekort
- Evi Verbeke: erken je angst, onmacht, je waanzin
- Breng die in intervisie: afstand van jezelf ipv de ander
- Beteugel je eigen kwetsbaarheid, onmacht, angst niet met controle en de machtsmiddelen uit je instituut

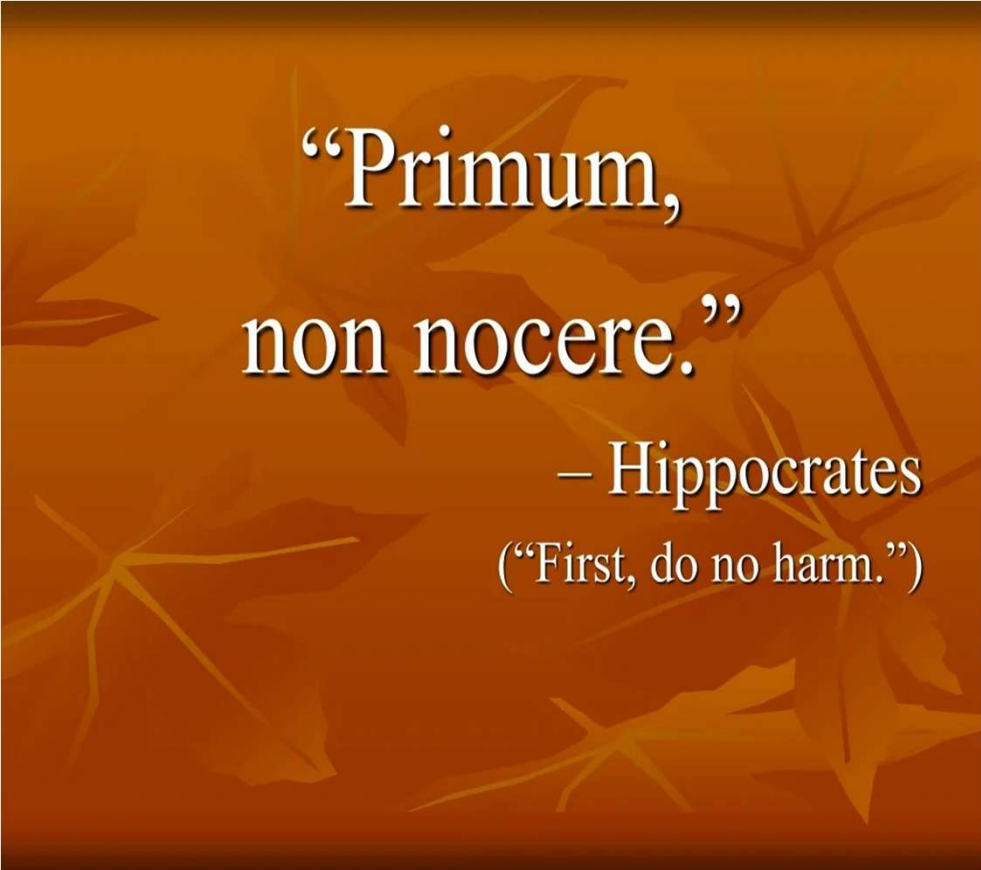

2. Jouw grens

- De relatie met jouw cliënt/gast/.... is niet één-dimensioneel: we gaan die sukkel eens helpen
- Wees gevoelig voor, geef erkenning aan de grens, het unieke van de ander: humane ruimte
- Door de ander niet te dessubjectiveren: de ander is niet jouw projectje, jouw doelgroep, jouw object van zorg, kleien beeldje
- Die ander ontsnapt telkens weer aan jouw psychodiagnostiek, jouw controle, ervaring, begrip
- Het anders-zijn van de ander stelt een grens aan jouw handelen

Gij zult de ander niet beschadigen

- Dring niet binnen bij de ander met je hypothese, je plan
- Stel vragen, wees geïnteresseerd, presentie ipv oordeel
- Nee is nee. The right to rot
- Er is altijd zelfbeschikking, autonomie
- Je kan niet in plaats van de ander leven of kiezen
- serendipiteit

“Primum,
non nocere.”

– Hippocrates
 (“First, do no harm.”)

3. Onze (therapeutische) grens

- Afspraken in ons team, instituut, ons programma
- Grenzen om veiligheid te verhogen
- Hier bevinden we ons in ethisch risicogebied:

Hanteren van grenzen kan leiden tot macht – straf – discipline (Foucault),
interioriseren van de macht – the oppressor within

- Bewust zijn van tijdelijkheid van leefregels, afspraken: stel ze jaarlijks in vraag
- Er is altijd ruimte voor vrijheid, zelfbeschikking: humane ruimte

4. Onze maatschappelijke grenzen

- De wachter Dirk/Verhaeghe : onbehagen in onze samenleving
 - Elk anders-zijn is een bedreiging
 - Waar is het grensgebied, de ruimte om te experimenteren, te ontsnappen, te vluchten ?
 - Aberratie normaliseren
 - Normatieve identiteit
 - De illusie van het perfect geluk
 - Hypercontrole en gezamenlijke angst

Pleidooi voor kwetsbaarheid

- Kwetsbaarheid verbindt
- Geeft erkenning
- Verlaagt de normatieve dwang
- Lastigheden in jezelf, bij de ander, bij ons, tussen ons herkennen

THOMAS
MORE

The End